

Десять заповідей батьків

1. Не навчайте того, в чому не обізнані: для правильного виховання дитини потрібно знати її вікові та індивідуальні особливості.
2. Не сприймайте дитину як свою власність, не ростіть її для себе. Ваша мета – виростити її для життя серед людей.
3. Довіряйте вашій дитині, розтлумачуйте, що вона робить краще, а що – гірше. Залишайте за нею право на власні помилки: дитина оволодіє вмінням самостійно їх виправляти.
4. Не ставтеся до дитини зневажливо. Вона мусить впевнюватись в своїх силах поступово, тоді з неї виросте відповідальна особистість.
5. Будьте терплячими.
6. Будьте послідовними у своїх вимогах, однак запам'ятайте: твердість лінії у вихованні жоссягається не покараннями, а стабільністю обов'язкових для виконання правил, спокійним тоном спілкування, неквапливістю і послідовністю.
7. Потурбуйтеся про те, аби ваша дитина накопичувала довід у спокійному темпі, дозволяйте їй відповідати від ваших розпоряджень, зауважень, наказів. Нехай син або донька потроху самі вчаться розпоряджатись собою.
8. Виключіть зі своєї практики вислів: “Роби, якщо я наказав”, замініть цю форму вимоги іншою: “Роби тому, що не зробити цього не можна, це принесе користь”. Дитина має звикнути діяти не на догоду батьківському розпорядженню, а тому, що це доцільно, розумно, потрібно.
9. Оцінюючи дитину, кажіть хй не тільки про те, чим ви особисто не задоволені, а й про те, що вас у ній радує. Ніколи не порівнюйте свою дитину з сусідською, з її друзями, однокласниками. Порівнюйте з тим, якою вона була вчора і якою вона є сьогодні. Це допоможе вам швидше оволодіти азами батьківської мудрості.
10. Ніколи не кажіть, що вам ніколи виховувати свою дитину. Це все одно, що сказати: “Мені ніколи її любити”.